

Το μεγάλο βράδυ

Ήταν ένα πρωί του Απριλίου με πάρα πολύ ζέστη. Εκείνη την ημέρα ήταν στο πούλμαν για την 4ημερη του σχολείου τους. Μεσα στο πούλμαν τραγουδαγαν, χόρευαν και διασκεδάζαν. Η ώρα περνούσαν τους είχε μείνει άλλη μια ώρα, τα παιδιά είχαν κουραστεί. Περιμενανε να φτάσει η ώρα για να αποβιβαστούν. Ήταν μια παρέα 14 παιδιών, Ο μεγαλύτερος ήταν ο Νικόλας ο οποίος ήταν 16. Ήταν ο Παναγιώτης, ο Γιώργος, ο Κώστας, ο Μπάμπης, ο Άλεξ, ο Διονύσης και ο Μάριος ήταν 15. Ο Λάμπρος που ήταν 14 όπως επίσης ο Παντελής, ο Χρήστος, ο Πέτρος, ο Ορφέας. Ο Ορέστης ήταν ο μικρότερος που ήταν 13. Εφτασαν στην όμορφη Ραφήνα όπου κατέβηκαν όλοι μαζί και ερωτεύτηκαντο μέρος με την πρώτη ματιά. Περπάτησαν κάνα δεκάλεπτο για να δουν λίγο το μέρος έπειτα αφού πέρασε λίγη ώρα τους ενημέρωσαν από το ξενοδοχείο πως μπορούσαν να μπουν στα δωμάτια. Όταν μπήκαν στο ξενοδοχείο άρχισαν να κάνουν πάρα πολλές βλακειες και τους κάνανε συνεχώς παρατηρήσεις. Αφησαν τις βαλίτσες τους και τα ρούχα τους στα δωμάτια, βάλανε τα μαγιό τους και κατευθείαν πήγανε στην παραλία για να διασκεδάσουν και να περάσουν καλά, παιζανε κάναν πολλές βουτιές κ τρελές πήρανε και μια φουσκωτή βάρκα και μπήκαν οι δεκατέσσερις βεβαία μετα βάρκα έσπασε... Αφού νύχτωσε ο Νικόλας τους είπε να φύγουν να γυρίσουν στο ξενοδοχείο για να ετοιμαστούν για να πάνε το βράδυ σε ένα πάρτυ. Τα παιδιά γύρισαν εντέλει στο ξενοδοχείο κατά τις 8. Ο καθένας πήγε στο δωματιο του και άρχισαν τις ετοιμασίες για το πάρτυ αφού ετοιμάστηκαν κατά τις 10 πήγανε στο πάρτυ και διασκεδάσαν όσο δεν πάει μέχρι τις 5 τα μεσάνυχτα ήταν στο πάρτυ. Τα παιδιά γύρισαν στο ξενοδοχείο κομμάτια.

Την επόμενη μέρα ξύπνησαν κατά της 3 το μεσημέρι χάσανε βεβαία το πρωινό στο ξενοδοχείο και πήγαν κατευθείαν στην κουζίνα να φάνε μόνοι τους έπειτα αφού φάγανε το πρωινό τους ο Άλεξ είπε στα υπόλοιπα παιδιά να πάνε στην πισίνα του

ξενοδοχείου να κάνουν μια βουτιά να χαλαρώσουν.Μεταφου πέρασε η ωρα και ήτανε 6 και πήγαν βόλτα με το σχολείο διότι τους το είπαν η καθηγητές βγήκαν μέχρι την παραλιατα παιδιά πέρασαν καλά και έφαγαν παγωτα έπειτα νοίκιασαν ποδήλατα και έκαναν βόλτες στο πεζοδρόμιο της παραλίας χόρεψανσεμπεκικο πέρασαν πάρα πολύ και προτηναν να πάμε να φάνε μακαρονάδα στους καθηγητές.Πηγανκαι γύρισαν κατά της 9.Οι πάρεα πήγαν στην παραλία το βράδυ ξανά βούτηξαν είχε λίγο κρύο αλλά αυτό δεν τους ενόχλησε γύρισαν πίσω στο ξενοδοχείο και καθοντουσαν στο δωμάτιο τους.Ο Λάμπρος σκέφτηκε να εξερευνήσουν το ξενοδοχείο στις 3 το βράδυ

Όμως κατά τις 3:30 ακούσαμε ένα μεγάλο θόρυβο στο υπογειο, κατευθείαν κατέβηκαμε κάτω τρέχοντας να δούμε τι συμβαίνει αλλά δεν ήταν κανένας.Μασφανηκεπαράξενο,Ξαφνικά από ένα σκονισμένο παλιο ράφι έπεσε ένα μισό σκισμένο χαρτί που τους έλεγε να επισκεφτούν το μεγάλο ρέμα της Ραφήνας έτσι περίμεναν να ξημερώσει για να ξεκινήσουν.Το πρωί λοιπόν τους ξύπνησαν με το ζόρι οι καθηγητές σπάνε να φάνε πρωινό λέγοντας τους πως πάλι ξενύχτησαν.Στην συνέχεια πηγαίνει φάγανε κ ξεκίνησαν για τον δρόμο τους κατέβηκαν στην εκκλησία του Αγίου Νικολάου και κρυφά και προσεκτικά έφυγαν από τους καθηγητές για να ξεκινήσουν για το ρέμα.Μιση ώρα μετά από περπάτημα κατάφεραν να φτάσουν αλλά αυτό που δεν γνώριζαν ήταν ό λόγος που πήγαν εκεί,ποιον θα συναντούσαν? , τι πήγαν να κάνουν εκεί?Αρχιζεσιγα σιγά να νύχτωνει και τα παιδιά αναρωτιούνταν τι να κάνουν.Στομεταξυ όλο το σχολείο τους έψαχνε να αυτοί ήταν άφαντοι.Ωρες μετά βράδυ πλέον αρχίζει το νερό του ποταμού να δυναμωνει και να δυναμωνει όλο και πιο πολύ που άρχισε να πιτσιλαει παντού αφού σιγκρουοτανε πάνω σε έναν μεγάλο βράχο,έτσι τα παιδιά για να μην βρέχονται μπήκαν σε ένα παλιό ξύλινο σπιτάκι για να είναι πιο ασφαλής.καθοντουσαν μέσα όλη εκείνη την ώρα και τρωγανε τα κουλούρια του ξενοδοχείου στο πρωινό όταν τελειώσαν το γεύμα τους πήγαν να ανοίξουν την μικρή ξύλινη πόρτα όμως δεν άνοιγε πανικόβλητοι και οι 14

σκέφτηκαν να ρίξουν την πόρτα για να βγουν.Ετσι και εκαναν το πρόβλημα βέβαια ήταν ότι μαζί με την πόρτα κατεδαφίστηκε και όλο το υπόλοιπο σπιτάκι.Το σπιτάκι όμως για κακή τους τύχη είχε μια ταμπέλα που έγραφε «μην καταστρέφετε,μηνκάψετε,μην αγγίζετε» όμως ήταν πολύ αργά...Και το χειρότερο από όλα ήταν ότι παντού είχε τα δαχτυλικά τους αποτιποματα.Τρεξαν αμέσως να φύγουν από το ρέμα να βγούνε σε έναν κεντρικό δρόμο αλλά πουθενά.Στο μεταξύ το σχολείο πια είχε πάει στην αστυνομία να τους ψάξει παντού γιατί ηταν άφαντοι σχεδόν μια μέρα όμως δεν μπορούσαν να κάνουν τίποτα αφού δεν είχαν περάσει 48ωρες.Ετσι τα παιδιά είναι πλέον μόνα τους στο μεγάλο Ρέμα της Ραφήνας προσπαθοντας να βγουν κάπου κέντρικα,Σειμα φυσικά μέσα στο δάσος δεν είχαν οπότε αποφάσισαν να κάνουν κάτι πιο πρακτικό οι 7 θα επερναν ένα δρόμο άλλο του δάσους και οι υπόλοιποι 7 θα περίμεναν στο ρέμα πίσω για να συναντηθούνε να φύγουν όλοι μαζί.Περναγε η ώρα λοιπόν και οι 7αφαντοιέτσι αυτοι που είχαν μείνει πισωαπόφασησαν να δουν που πάνε και να τους ακολουθήσουν ένα τέταρτο μετά κατάλαβαν ότι έκαναν τόση ώρα κύκλους!,σκοτείνιαζε ο ουρανός όλο και περισσότερο ξημερώματα έφτασαν και δεν βρήκαν ακόμα έναν κεντρικό δρόμο να φύγουν,τρόφιμα δεν υπήρχαν οι προμήθειες τελείωναν και στέγη για να κοιμηθούν δεν υπήρχε.Ολοι κατάλαβαν ότι την νύχτα θα την πέρναγαν στο ρέμα της Ραφήνας όμως κανένας δεν ήθελε να το πιστέψει.Στο ξενοδοχείο οι καθηγητές είχαν τρελαθεί δεν ήξεραν τι να Κάνουν

Ξημερώσε το επόμενο πρωί και τα παιδιά αποφάσισαν να πάρουν πιο δραστικα μέτρα είχαν υποσχεθεί όλοι στον εαυτό τους ότι θα έφευγαν από το ρέμα εκείνη την ημέρα..Πλέον είχαν περάσει 48ωρες και η καθηγητές απευθύνθηκαν ξανά στην αστυνομία πλέον βεβεα μπορούσαν να βοηθήσουν έψαξαν όλη την Ραφήνα μόνο στο ρέμα δεν πήγαν..Δεν τους άφησαν πολλές ελπίδες.Μολις φτάσανε οι αστυνομικοί στο ρέμα άρχισαν το ψάξιμο.Τα παιδιά δεν είχαν σκεφτεί ότι κάποιος θα τους έψαχνε και κάνανε κύκλους συνεχος μόλις είδαν άνθρωπο τρέξανε μακριά φοβισμένοι τους

είδαν να κρατάνε όπλο και έφυγαν η αστυνομία τους εψαχνεδιαρκως μέσα στο ρέμα αλλά δεν μπορούσε να τους βρει τα παιδιά όμως παίζανε κρυφτό με τους αστυνομικούς.Σκευτηκαν να πάνε 3 από αυτούς και να μιλήσουν τύχεα για να τους πιάνανε και να τους επερναν τα όπλα.Ετσι και εγινε πήγαν σιγά σιγά ο Άλεξ ο Νικόλας και ο Παντελής να τους πιάσουν μόλις τους άρχισαν την κουβέντα σιγα σιγά πήγαν από πίσω και τους πιάσανε τους πείρανε τα οπλα και άρχισαν να ουρλιάζουν τρέχοντας πανικόβλητοι πήραν τους υπόλοιπους και έφυγαν τρέχοντας οι αστυνομικοί άρχισαν να τους κυνηγάνε φωνάζοντας “ελατεπίσω”,“ελατε πίσω” τα παιδιά δεν τους άκουγαν και προσπαθούσαν να ξεφύγουν όμως στο ρέμα που βρισκόντουσαν δεν υπήρχε έξοδος κάνανε μόνο κύκλους.Ετσι οι αστυνομικοί φωνάζαν και άλλη βοήθεια και ήρθαν να τους περικυκλώσουν και τους πιάσανε τους πήγανε στο τμήμα για αναγνώριση και έπρεπε να έρθουν οι καθηγητές όμως την ημέρα της αναγνώρισης ήταν να φύγουν από την Ραφήνα για την επιστροφή άλλα φυσικά ακυρώθηκε άμεσος 7 περιπολικά ενημερώθηκαν και πήγαν να τους πάρουν ωστόσο φτανανε και οι καθηγητές στο τμήμα.Μιαμιση ώρα μετά αφού τους αναγνώρισαν φύγανε και πήγανε στα πούλμαν για αναχωρηση.Μετα από όλη αυτή την ιστορία που εξηγήσανε και οι 14 στους καθηγητές τους επιβεβαίωσαν ότι δεν πρόκειται να ξανά υπάρξει εκδρομή για αυτούς....